

ת"פ 40128/01/22 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 40128-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני (אסיר)
ת"פ 5458-01-22 (שלום באר שבע)

בפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	יחידת תביעות שלוחת רחובות
	ע"י ב"כ גב' מור יעבץ - מתמחה
	נגד
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ עוה"ד איתי שוחט

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות שני כתבי אישום והורשע בעבירות כדלקמן: איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין), הפרת הוראה חוקית - לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין ובתקיפה סתם של בת זוג - לפי סעיף 379 + 382(ב) לחוק העונשין.

2. הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו.

כתבי האישום

עובדות כתב האישום בת.פ 40128-01-22 (להלן: התיק העיקרי)

3. ביום 7.9.2020 בבית המשפט לנוער בבאר שבע במהלך דיון בתיק פלילי 53216-12-17 מדינת ישראל נ' פלוני, איים הנאשם על כבוד השופט יניב בוקר "אם לא היית שופט מה שהיה לי ביד הייתי מכניס לך בתוך העין" וזאת בנוכחות קצינת המבחן והתובעת.

עובדות כתב האישום המתוקן בת.פ 5458-01-22 (להלן: תיק הצירוף).

4. ביום 25.12.2020 שוחרר הנאשם ממעצר על ידי קצין ממונה בתחנת המשטרה תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מחברתו לשעבר (להלן: המתלוננת) ואיסור יצירת קשר. בהמשך אותו היום הפר הנאשם את התנאים המגבילים, בהגיעו לבית המתלוננת. הנאשם נקש כמה פעמים בחלון חדר השינה של המתלוננת וזו האחרונה ביקשה כי יעזוב את ביתה. כך היה. בהמשך יצאה המתלוננת לכיוון בית הנאשם ופגשה בו בגינה. באותן הנסיבות תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שמשך בשערות ראשה לכיוון מטה ודחף אותה. בתגובה ועל מנת להשתחרר מהנאשם, נשכה המתלוננת את הנאשם באזור החזה.

תסקיר שירות המבחן

5. הנאשם בן 20, רווק, ללא ילדים, החל מחודש דצמבר מרצה מאסר בתיק אחר. טרם מעצרו התגורר בדימונה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד במסגרות פורמליות. שיתף כי התקשה להסתדר עם מוריו לאורך השנים, לא הביע עניין בלימודים ונכח בבית הספר לצורך מילוי צרכים חברתיים. הוא תיאר השתלבות חברתית מיטיבה לקבוצת שוויים שאינה בת גילו. טען כי היה מושא להצקות דבר אשר בחווייתו אילץ אותו להוכיח כוחו וגבריותו. לפיכך, סיגל דפוסי התנהגות אלימים. הנאשם אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז, נטל טיפול תקופתי לתקופה קצרה. בשל מעורבות פלילית הנאשם לא גויס לצבא. נעשה ניסיון לשלבו במסגרת מכינה קדם צבאית אך בשל מעצרו ההליך נגדע.

6. באשר לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם מסר כי כבר בגיל 15 התנסה בשימוש בגראס. בהמשך בשימוש באקסטזי במסגרת חברתית. טען כי החל השימוש לצורך התמודדות עם רגשות כואבים והתמודדות עם קשיים בחייו. הנאשם ייחס את השימוש בסמים לתחושות הטובות שחווה לרבות הגברת הביטחון העצמי והעדר דמות סמכותית שתציב גבולות ברורים להתנהגותו. כמו כן ייחס המשך השימוש בסמים לסביבה עמה נהג לשהות וטען כי הושפע באופן שלילי. הנאשם מסר כי במסגרת ההליך הפלילי מול שירות המבחן לנוער התנקה משימוש בסמים אולם במסגרת מעצר הבית האחרון שב לצורך אלכוהול וחומרים ממכרים.

7. הנאשם בן למשפחה ובה ארבעה ילדים והוא הצעיר בסדר הלידה. הוריו עובדים והם מנהלים עמו קשר תקין וקרוב. לדבריו, גדל בתנאי מחייה מספקים וקיבל מענה לצרכיו החומריים, חווה פינוק יתר מהוריו ולכן נטה לברוח בחיפוש אחר ריגושים בחייו.

8. בהתייחסותו לעבירת האיומים מסר הנאשם כי במהלך הדיון נאמרו על ידי כבוד השופט דברים אשר נגעו לליבו. לצד זאת, נאמרו דברים שלא רצה שהוריו ישמעו והוא התקשה להתמודד עם המראה של אמו בוכה במהלך הדיון. לפיכך, במהלך הדיון חווה חוסר סבלנות ולא הקשיב לנאמר באופן מלא. כן מסר כי כאשר יצא מעמדת הנאשם ביצע את העבירה כמתואר בכתב האישום העיקרי. לדבריו, בראייה לאחור מצליח להבין כי נהג בזלזול כלפי מי שרצה לסייע לו לאורך ההליך המשפטי. שירות המבחן מצא כי הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו.

9. מדיווח שנמסר מגורמי הטיפול בבית הסוהר עלה כי מתאריך 12.12.2021 שוהה הנאשם במחלקת טיפולית להתמכרויות צעירים, מתפקד בצורה טובה וממלא תפקידים בוועד המחלקה ומתקדם בהליך הטיפולי שהחל. עד כה לא נרשמו לחובתו בעיות משמעות. במהלך מאסרו גם השלים הנאשם 12 שנות לימוד במרכז חינוך. עלה רושם של

תלמיד רציני וחיוני בעל מוטיבציה גבוהה להתקדם ולשפר הישגיו. עוד עלה כי השרה אווירת למידה והתייחס בכבוד לסובביו. גורמי החינוך התרשמו מאחריותו ורצינותו של הנאשם כמו גם מיכולותיו הטובות, ממוטיבציה ועריכת מאמצים להצלחה.

10. כמו כן לקח הנאשם חלק בקבוצת כישורי חיים וכללה 12 מפגשים. הוא נכח בכלל המפגשים באופן רציף, השתתף באופן פעיל בדיונים, גילה סקרנות ועניין בשיח כמו כן, הפיק תועלת מן הכלים שקיבל במהלך השתתפותו. גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם נרתם והצליח לעלות למודעות חלקים מהשיח והתכנים שהועלו בקבוצה. מעבר לכך, השתתף בקורס תיקון מזגנים, בהכשרה מקצועית בתעסוקה וסיים בהצלחה קורס ניהול מחסן. הנאשם נכח באופן סדיר במפגשים ושיתף פעולה עם המדריך והצוות.

11. בעת הנוכחית נמצא הנאשם בשלבים הסופיים של ההליך הטיפולי בתחום ההתמכרות וצפוי להשתלב בהמשך טיפול במחלקה לטיפול אלימות במשפחה. כן הומלץ על שילובו בסבב חופשות.

12. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בסביבה נורמטיבית, בצל משפחה חמה המחזיקה בעמדות נורמטיביות. עם זאת, דמויות הסמכות בחייו, התקשו להציב לו גבולות ברורים להתנהגות נורמטיבית, דבר אשר מתבטא במעורבות בפלילים וסיום לימודים בטרם עת. כן התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים הנאשם נטה להגמיש את גבולותיו הפנימיים ולנהוג באופן אלים לצורך הפגנת כוח והגברת הדימוי והערך העצמי הגברי.

13. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות תקינות. ובמהלך השיח עם קצינת המבחן הצליח להביע את עצמו באופן מיטבי הן מההיבט הקוגניטיבי והן מההיבט הרגשי. כן התרשם שירות המבחן מיכולתו של הנאשם לבחון באופן ראשוני את התנהלותו הבעייתית שבאה לידי ביטוי הן במעורבות פלילית והן בהתנהלותו הכללית בצעירותו. להערכתם יכולת זו התפתחה במהלך הטיפול בו שוהה במסגרת המאסר.

14. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מפגין בעת הנוכחית מודעות עצמית לכשלו ו מבטא רצון לשנות את אורח חייו הבעייתיים. להתרשמותם הנאשם עורך מאמצים ומשכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בין כותלי הכלא, לצורך שינוי דפוסי התנהלות הבעייתיים, עריכת שינוי משמעותי בחייו וקידום מצבו. להערכת שירות המבחן התמדה ארוכת טווח בהליך טיפולי משמעותי ומעמיק אשר מחד ייתן מענה לצרכיו ויאפשר לבחון באופן מעמיק דפוסי התנהלותו והכשלים שבאו לידי ביטוי בעבירותיו ומנגד יחדד גבולות החוק, יכול לסייע לנאשם לרכוש כלים לוויסות והתנהלות אדפטיבית.

15. מכאן העריך שירות המבחן את רמת הסיכון להישנות עבירות כבינונית וברמת חומרה בינונית אף היא. בהינתן ריצוי מאסר בתיק אחר לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית במסגרתם והמליץ כי רשויות שב"ס יאפשרו המשך הטיפול בין כותלי הכלא.

16. ראיות לעונש - מטעם ההגנה הוגש פרוטוקול הדיון שהתקיים בבית המשפט לנוער (טענ/1). כמו כן הוריו של

הנאשם העידו לטובתו. השניים, כל אחד בדרכו, סיפרו על קורות המשפחה, הקשיים עמם התמודדו ומתמודדים כיום, ההליך הטיפולי בו השתלב הנאשם בכלא חרמון, השינוי שחל בו כמו גם הקשר ההדוק עם גורמי הטיפול. הוריו של הנאשם הביעו תקווה כי הנאשם ייטיב את דרכיו והדגישו כי יסייעו בכל דרך אפשרית גם אם במחיר העתקת מקום מגוריהם לשם הרחקתו מסביבה עבריינית. השניים ביקשו מבית המשפט לנהוג בנאשם במידת הרחמים.

טיעוני הצדדים

17. המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ובהם הגנה על שלומם, ביטחונם של המתלוננים וזכותם לשלוות נפש, כמו גם הפגיעה בערכי שלטון ומשפט. חומרה ייתרה ביקשה לייחס למעשיו של הנאשם אשר נקט באלימות כדרך לפתרון סכסוכים וללא מחשבה על תוצאותיהם וניכר כי הליכים משפטיים אינם מהווים גורם מרתיע. בתוך כך הפנתה לעובדה כי הנאשם הגיע לביתה של המתלוננת חרף צו הרחקה ונקש על חלון ביתה מספר פעמים והיא ביקשה כי יעזוב אותה לנפשה. בהמשך וכאשר הגיעה המתלוננת לביתו, תקף אותה והיא נאלצה להגן על עצמה וכדי להשתחרר מאחיזתו בה. כן הפנתה לתעוזה והחוצפה הרבה של הנאשם אשר איים על שופט מכהן שביקש להוציאו ממעגל הפשיעה. מכאן ובהעדר קשר ענייני בין המעשים והמועד בהם בוצעו, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה נפרד בין מאסר קצר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר ביחס לכל אחד מכתבי האישום. עמדתה זו תמכה בפסיקה.

18. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרו של המתחם, הפנתה לגילו, הרשעותיו הקודמות, תקופת המאסר הארוכה, עיקרי תסקיר שירות המבחן ורמת הסיכון שהוערכה כבינונית.

19. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה, בתיק העיקרי הוא 10 חודשים ובתיק הצירוף-6 חודשים, סה"כ 16 חודשים. המאשימה ניאותה לחפוף חלק מהעונש שייגזר כאן לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

20. בא כוח הנאשם לא חלק על הפגיעה בערכים המוגנים אלא שטען כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו תואם את מדיניות הענישה הנהוגה. באשר לתיק העיקרי, הפנה לפרוטוקול הדיון שהתנהל בבית המשפט לנוער, ממנו עולה כי הנאשם היה צעיר מאוד ותחת השפעה של סמים, וכאשר נעשה ניסיון לשכנעו להתחיל בהליך גמילה, הרגיש כי נדחק לפינה ולכן איים על השופט המכהן (טענ/1). כן נטען כי תוכנם של האיומים אינו מהחמורים ולא נלווה להם אקט פיזי או שימוש באמצעי מדגים וגם לא הייתה כוונה לממש את האיום. בא כוח הנאשם ביקש להבחין את הפסיקה שהציגה המאשימה מענייניו של הנאשם בהיותה עוסקת לטעמו במקרים בהם תוכן האיומים והנסיבות חמורים יותר. מכאן עתר לקביעת מתחם הענישה בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

21. באשר לכתב האישום המצורף, בא כוח הנאשם לא ביקש להקל ראש בחומרתן של עבירות האלימות אלא ביקש כי יינתן משקל לכך שמדובר בבני זוג לשעבר, צעירים ללא רכוש משותף או ילדים ובסופו של אירוע יצא הנאשם

חבול והמתלוננת לא נפגעה. מכאן ביקש כי גם פה ייקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד למספר חודשים ותמך גם עמדה זו בפסיקה.

22. בהמשך, מיקד בא כוח הנאשם את הטענות בשיקולים הרבים המצדיקים לטעמו סטייה ממתחם העונש ההולם ולמצער השתת עונש מתון. בין אלו הפנה לגילו של הנאשם, בן למשפחה נורמטיבית, העובדה כי נידון לעונש מאסר ארוך לאחר ביצוע של העבירות ומסיבה שאינה ידועה לא צורפו התיקים בגינם נותן את הדין ואין לנאשם תיקים נוספים. מעבר לאלו הדגיש את ההליך השיקומי המרשים אותו החל הנאשם לעבור במסגרת ריצוי המאסר ולשביעות רצון הגורמים הטיפוליים, כעולה מתסקיר שירות המבחן. לגישתו, לנוכח הפוטנציאל השיקומי ועל מנת לעודד את הנאשם בהליך השיקום, יש להימנע מהשתת עונש מאסר במצטבר ולבטח לא לתקופה ארוכה לה עותרת המאשימה.

23. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר: "נתחיל בזה שאני קודם כל רוצה לבקש סליחה מהשופט, סליחה מבת הזוג שהייתה לי. אני מצטער ושאל הייתי יכול לבוא ולהגיד לו חוץ מזה שאני מצטער תודה. סליחה לא רק על האמירה שנאמרה מולו אלא גם על כך שלא הקשבתי לו. אם הייתי מקשיב לו רוב הסיכויים שלא הייתי פה היום. היו לי הרבה הצעות מהשופט ללכת לגמילה ולא הקשבתי. אם הייתה לי אפשרות להגיד לו סליחה פיזית הייתי אומר. באותם רגעים הייתי נסער ומלא רגשות צפו. אם תחזירי אותי אחורה, הייתי פשוט מוריד את הראש ומקשיב לו ואומר לו תודה ויוצא לדרך עם הפעולות שהוא נותן לי. אני באותם רגעים לא הייתי במצב... אמנם הייתי ילד ולא הייתי כל כך עם ניסיון בחיים והיום כשאני עובר כל מה שאני עובר ועושה את כל הטפול הזה, אם תחזירי אותי אחורה הייתי מוריד את הראש ומבקש סליחה וזה לא היה מגיע למצב שהייתי מסתכל לו בעיניים. לגבי בת הזוג, הייתי רוצה לבקש ממנה סליחה גם פיזית אבל אין לי אפשרות. התיק שאני במאסר עליו זה גם קשור אליה, אז ככה שאני גם אמרתי את זה להורים שאם הייתה לי הזדמנות להגיד לה שמי שהכירה זה לא מי שהוא באמת הייתי אומר, המקרה שאני יושב עליו זה לא שפגעתי בה, אבל פגעתי במישהו בגלל קשר שהיה לו איתה. אני הייתי ילד וגם היא הייתה ילדה וזה לא מגיע לה. ביום 12.11 אהיה בכלא 11 חודשים. באותו רגע שקרה המקרה ידעתי שזה לא בשבילי, ידעתי שאני לא רוצה את החיים האלה, כי חווייתי קצת את בית הסוהר וזה לא חיים של בני אדם. אם אנשים היו יודעים באמת מה אנשים עוברים שם... ואולי אנשים שחוו את זה אין להם את הפחד והחשש הגדול. אבל ממה שאני חוויתי, הגעתי לשם מבחינה של לבוא ולעשות טיפול. אני קיבלתי את המתנות שבדרך שאם זה חופשות או שליש זה מתנה משמים. עוד לא יוצא לחופשות אבל המליצו עלי. שזה הישג מאוד נדיר, בתיקים של אלמ"ב שהוועדה תמליץ על זה, ואני גם שלחתי להם מכתב אישי ממני. רשמתי מה למדתי ומה השכלתי. סיימתי כבר 4 קבוצות, יש תוכנית 12 צעדים עשיתי עד צעד 3. לפני שבוע וחצי התחלתי תוכנית של קשב וריכוז, קיבלתי לפני שבוע תעודת 12 שנות לימוד. אני כרגע לומד לבגרות במתמטיקה ואנגלית. סיימתי עוד שני קורסים ועוד מעט אני הופך להיות עובד שעון, שאני מקבל כסף לפי שעה, שזה גם לא ברור מאליו. סיימתי את הטפול בהתמכרויות ויש לי הפנייה להמשך טיפול באלימות. לגבי תוכניות לאחר השחרור - אני מעדיף קודם לשנות את עצמי, לרכוש את הכלים ליישם אותם ואז אדע מה המטרות שלי בחוץ. אני לא רוצה להגיד עכשיו משהו ולהקצין".

דין והכרעה

24. עסקינן במעשים שונים, שאין ביניהם קשר ענייני הדוק והם בוצעו במועדים שונים, כלפי מתלוננים שונים, ועל כן יש לקבוע בגינם מתחם נפרד. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל).

13.9.2015)). לצד זאת בנסיבות העניין יש מקום לחפוף בין העונשים ולהטיל עונש אחד שיהלום את מעשיו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

25. כידוע, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

כתב האישום העיקרי

26. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, לביטחון, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. כן פגע הנאשם בערכים המוגנים ובהם שמירה על הסדר הציבורי, על שלטון החוק והעוסקים במלאכת אכיפתו, וכן על פעילותה התקינה של מערכת השפיטה. אינטרס ציבורי ראשון במעלה הוא כי שופטים ועובדי ציבור יוכלו לבצע עבודתם ללא מורא וללא חשש מפני פגיעה בשלוות נפשם, בביטחונם האישי ובחירות פעולתם במסגרת ביצוע תפקידם. לעניין זה יפים דבריו של בית-המשפט העליון בע"פ 1867/01 מיארה ואח' נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.5.01):

"...בית-המשפט, ברגיל, אינו מצוי בעימות עם מי מהצדדים. הוא המכריע במחלוקות ואינו שותף להן.... אמת, איום על שופט, בין במשתמע ובין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטתנו. הוא מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק, ככלל, ובפעילות מערכת בתי-המשפט, בפרט. יש לעוקרו מן השורש ולגנותו בכל פה. זאת ועוד, איום על שופט על-ידי בעל-דין משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על-ידי פגיעה באובייקטיביות השיפוטית..."

מדיניות הענישה הנהוגה

27. טרם אתייחס למקרה הקונקרטי אתייחס למדיניות הענישה הנהוגה המהווה כידוע כלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. עיון בפסיקה מגלה כי ככל שהדבר נוגע להשמעת דברי איום כלפי גורם הממלא תפקיד שיפוטי או מעין שיפוטי ללא שימוש באליומות פיזית, לרוב נוהגים בתי המשפט לקבוע מתחם ענישה שהגבול התחתון מתחיל במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. עם זאת ישנם מקרים בהם נקבע מתחם מקל יותר שהגבול התחתון שבו מתחיל במאסר מותנה. הענישה בסופו של דבר נגזרת משיקולים נוספים ובהם נסיבות אישיות, הרשעות קודמות, הליכי שיקום וכיוצ"ב. להלן יובאו מספר פסקי דין שיש בהם ללמד על מדיניות זו, חלקם חמורים ובהרבה מעניינו של הנאשם ונתון זה כמובן נלקח בחשבון.

28. רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.2018) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים. לפי כתב האישום בעיצומו של הליך גישור בבית הדין הרבני הגדול בירושלים, איים הנאשם על גרושתו ועורך דינה תוך שהוא מנבל את פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער.

29. רע"פ 1825/11 ראובן פינקו נ' מדינת ישראל (09.03.2011) המבקש הורשע על פי הודאתו בשלושה מקרים בהם איים על שופטים באומרו "הרצח של השופט הבא בישראל זה רק עניין של זמן". הנאשם הודה במיוחס לו אך לא

הביע חרטה. נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות לערער (הוצג על ידי המאשימה).

30. רע"פ 8656/09 אביגדור רענן נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע על פי הודאתו באיומים. לפי כתב האישום במהלך דיון שהתקיים בבית המשפט לנוער בתל אביב בעניין ילדיו הקטינים איים הנאשם על השופטת תוך שהוא מטיח כלפיה "מה בית משפט חושב שייקח לי את הילדים, זה ילדים שלי, אני אדבר אלייך איך שאני רוצה את לא תקחי את ילדי, אני מזהיר אותך, מה את חושבת אני אלחם בכך אני אראה לך מי את, את לא תשבי בכיסא הזה". גם לאחר שהוצא מן האולם הוסיף הנאשם להשתלח בשופטת "אני אשתמש בדרכים הכי קיצוניות שאני אוכל בשביל להשאיר את הילדים, אני יודע איפה את גרה, אני יכול להוריד אותך מהכיסא, אני יודע להגיע אלייך". הנאשם בן 53, לחובתו 7 הרשעות קודמות (בתחומים שונים), בית המשפט התחשב בהודאתו, בחרטתו ובנסיבותיו האישיות והמשפחתיות (התחתן עם אישה עם פיגור קל ולהם 3 ילדים במשפחות אומנה בשל תפקוד הורי לקוי). הושתו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל. ערעור ההגנה לבית המשפט המחוזי נדחה כך גם בקשת רשות לערער (הוצג על ידי המאשימה).

31. ע"פ (מרכז) 74542-07-19 עימאד ג'ית נ' מדינת ישראל (18.2.2020) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור. לפי כתב האישום במהלך דיון שהתקיים בבית המשפט השלום בירושלים הפריע הנאשם לקיומו של הדיון התקין והוא הזהיר בידי השופט שאם ימשיך בהתנהגותו יוצא מן האולם. בהמשך אמר לשופט: "אני אחתוך אותך בגרון, אתה היטלר, אתה גרמני. אני אחתוך את עצמי, אתה לא מכיר אותי", תוך שהחווה על גרונו תנועה של שיסוף. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. הושתו על הנאשם בעל עבר פלילי עשיר 13 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה וענישה נלווית. ערעור ההגנה התקבל ועונש המאסר הועמד על 6 חודשים, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם (פסק דינו של בית המשפט השלום הוצג על ידי המאשימה והיה ראוי שתיידע את בית המשפט כי הוגש ערעור שכאמור התקבל).

32. ת.פ. 22881-08-19 מדינת ישראל נ ג דיש (8.11.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו באיומים. לפי כתב האישום על רקע החלטת רשמת ההוצאה לפועל שמצאה לדחות את בקשתו להסרת עיקול, התקשר הנאשם למוקד מרכז המידע ואיים על המוקדנית בפגיעה שלא כדין ברשמת ההוצאה לפועל באומרו "היא רוצה שאני אסע אליה לתל אביב, תקשיבי, אני הגעתי למצב על הזין שלי מה יהיה, אני גם מבחינתי ללכת לעשות פיצוץ בתל אביב... זה לא מעניין אותי מה ההשלכות שיהיו גם ככה אני על הסף.. אין לי שקל על התחת. אינשאללה אלוהים ישלם לה בת שרמוטה הזאתי אינשאללה לא תראה אור יום הבת אלף.. פיצוץ אחד טוב מאוד, די, זהו, עלה מים עד נפש, זה הגיע לצאת לכיוון השני כבר... מה זה בלגן עשרים נתינים חולירות שיהפכו להם את המקום יהפכו לך ואם אני צריך גם יהרגו אותה אם אני צריך. די. אני הגעתי למצב שאני אין לי מה לעשות... דם אני אשפוך... גם אין ברירה אני חייב את הכסף... אני חייב לשלם לאנשים כסף. הרשמת הרשמת הזאת הובילה אותי לדרך הזאת. רק היא הביאה אותי לדרך הזאת והיא תשלם על זה....". נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

33. ת.פ. (רמלה) 12823-09-18 מדינת ישראל נגד זאנה (17.2.19) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע על פי הודאתו באיומים. לפי עובדות כתב-האישום, במהלך דיון בעניינו של הנאשם במסגרת הליך מעצר, נעמד הנאשם בפתאומיות וביקש להתקרב לכיוון השופטת תוך ביצוע תנועות גוף אגרסיביות, אך אנשי השב"ס שהיו במקום מנעו זאת ממנו. בהמשך, בזמן מתן החלטת בית-המשפט, התפרץ הנאשם לדברי השופטת ואמר: "אני מסוכן? יא בת זונה יא בת שרמוטה חכי תראי שאני אבוא יא בת שרמוטה אני אראה אותך ברחוב אני אזיין אותך, אשכנזייה...". נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד 3 חודשי מאסר בפועל

במצטבר לתקופת מאסרו.

34. ת.פ (פ"ת) 45960-09-16 מדינת ישראל נגד ש"י (23.4.18), הנאשם בעל עבר פלילי הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים. לפי כתב האישום במהלך הליך גישור איים הנאשם באומרו "אני אשורף את השופט נחשון פישר, אני אביא בנזין ואשורף אותו... אני אקח בנזין ואשורף את בית-המשפט ואת השופט הבן זונה הזה". נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. על הנאשם, בן 62, סובל ממחלה הפוגעת בעיניו, שבעברו ניסיון אובדני, כאשר ברקע סכסוך קשה בינו לבין פרודתו הנוגע לבתו הקטנה, הושת עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

35. ת.פ (קרית שמונה) 30547-07-16 מדינת ישראל נגד סלע (27.9.17) - הנאשם הורשע באיומים כלפי שופטת שדנה בהליכים שהנאשם היה צד להם. הנאשם שלח מכתב תלונה על השופטת לנציב תלונות הציבור על השופטים, הנציב העביר את המכתב להתייחסות השופטת, במכתב צוינו הדברים הבאים: "...השופטת משוחדת... עורכי דין שונים אף הביעו את זעמם בכך שתמכו בדעה שמן הראוי לירות בה ובמקורביה, או לשלוח אותם להשמדה יצירתי יותר...אני מעבר להיותו פגוע וצמא דם פועל כאזרח הגון המתלונן על התנהלות ממסדית לא ראויה". מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם סובל מהפרעות נפשיות, ציין כי לא איים ולא התכוון להוציא את איומו לפועל אלא רק להביע כעס, לבסוף המליץ על העדפת הפן השיקומי. הנאשם הצטער על מעשיו, הודה ללא הסדר. נקבע כי התוכן שהובא לידיעת השופטת הינו "עוכר שלוה ויש בו פגיעה ממשית בערכים המוגנים". מתחם ענישה נקבע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל והושת על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית (הוצג על ידי ההגנה).

36. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. כאמור בכתב האישום העיקרי, במהלך דיון שהתקיים בבית המשפט לנוער ובנוכחות קצינת המבחן, הוריו של הנאשם, עורכת דינו ובאת כוח המאשימה, הנאשם שהיה מעט מעל גיל 18 השמיע איומים בוטים ומוחשיים במישרין כלפי השופט המכהן. לטובתו של הנאשם אצא מנקודת הנחה כי לא מדובר במעשה מתוכנן אלא התפרצות כעס רגעית. הנאשם הסביר מעשה פסול זה, בגילו הצעיר, התמכרותו לסמים והלחץ שהופעל עליו להשתלב בהליך גמילה מצד הנוכחים באולם בית המשפט. לדבריו חווה חוסר סבלנות וכעס שאיש אינו מבין לליבו ועל כן פעל באופן אימפולסיבי. עם כל ההבנה לתחושות הסובייקטיביות שחש הנאשם בשעת-אמת, ברי כי אין בכך כדי להצדיק השמעת איומים מכל סוג שהוא כלפי שופט היושב בדיון. העדר הסכמה ואף תרעומת מדברי בית המשפט מן הראוי שיעשו בדרך מאופקת ומכובדת. עם זאת, מדובר באיום בודד שלא נלוו לו אקט פיזי ואין כל אינדיקציה לפיה הנאשם התכוון לממש את האיומים.

37. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה בכתב האישום העיקרי בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

כתב האישום המצורף

38. גם במעשים המתוארים בכתב אישום זה, פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם זכותו של אדם להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. וכן פגע הנאשם בערכים המוגנים ובהם שמירה על הסדר הציבורי. הפגיעה בנסיבות העניין מוגברת של המתלוננת היא מי שהייתה חברתו לשעבר של הנאשם.

39. ובהקשר זה, צודקת המאשימה בטענה לפיה מערכת אכיפת החוק ובתי המשפט בכלל שמו לנגד עיניהם למטרה להילחם מלחמת חורמה בתופעת האלימות בכלל ובאלימות כלפי נשים בפרט. עבירות המבוצעות על ידי גברים

כלפי בנות זוגן הן מכת מדינה כואבת ובתי המשפט על ערכאותיהם מביעים פעם אחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המבצעים עבירות אלו בענישה מוחשית וממשית (ראו מיני רבים, רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021)). עם זאת, אין בכך כדי לייתר את הבחינה האינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה על חומרתו ונסיבותיו המיוחדות ודומה כי עתירתה של המאשימה באשר לגבולות המתחם אינה תואמת את נסיבות המקרה וגם לא את מדיניות הענישה המקובלת.

40. גם כאן, טרם נבחן את נסיבות המקרה הקונקרטי נתייחס למדיניות הענישה הנהוגה. העיון בפסיקה מלמד כי ברוב המקרים בהם דובר על אירוע אלימות בודד שלא גרם לחבלה של ממש, נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של המתחם במאסר מותנה בעוד הגבול העליון משתנה 8-12 חודשים. במקרים חמורים יותר, למשל אירוע אלימות מתמשך שהוביל לנזק לגוף הגבול התחתון נקבע במספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובגבול העליון 12-18 חודשי מאסר. ברי, כי העונש שנגזר בסופו של דבר תלוי במגוון של שיקולים ובהם הישנות העבירות, עבר פלילי, נסיבות אישיות וכיוצ"ב, כאשר ניכרת מגמת החמרה בעבירות אלו בפרט בעניינים של רצידיוויסטים ובמקרים בהם לא נראה אופק שיקומי. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין רלבנטיים לענייננו:

41. רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019) - המבקש נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות, איומים שהופנו כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. המבקש נידון לשלושה חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

42. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - המבקש הודה והורשע בתקיפת בת זוג, "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד לארבעה עשר חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. על המבקש נגזר עונש מאסר בן שישה חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה והודגש הצורך בגינוי חריף של מעשי המבקש ועל ענישה שתהלום את חומרתם.

43. רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר ובית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת בין השאר בהתבסס על המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

44. עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר

בן 11 חודשים.

45. עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפיל אותה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

46. עפ"ג (ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל (9.8.2016) - נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

47. עפ"ג (ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2015) - המערער בן 64, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת גרושתו ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. שירות המבחן המליץ על שירות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות חלף 5 חודש מאסר בעבודות שירות והועמדה התקופה על 45 ימים. תקופת המאסר המותנה קוצרה אף היא.

48. ת"פ 34838-02-21 מדינת ישראל נ' דוידוביץ (7.2.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה - בת זוג, בכך שמהלך ויכוח עם אשתו המתלוננת, סטר לה בחוזקה על לחיה וגרם לה לאדמומיות שחלפה כעבור מספר דקות. נקבע מתחם ענישה בין חודש ועד שמונה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וגזר את עונשו של הנאשם לחודש ימים לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה;

49. ת.פ (רחובות) 11561-05-20 מדינת ישראל נ' עסיס (13.9.2021). הנאשם ללא עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה סתם בת זוג והיזק לרכוש במזיד. הנאשם תקף את אשתו, משך בשיערה ודחף אותה לכיוון קיר החדר. כתוצאה ממעשיו נפלה המתלוננת. לאחר מכן, דחף אותה משך ברגליה, הצמידה לקיר וחנק אותה. נקבע על ידי מותב זה, מתחם עונש הולם כנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר ונגזר על הנאשם עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים;

50. ת"פ (תל-אביב) 18207-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני (8.6.2020) - הנאשם בעל הרשעות קודמות הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג. בכך שאחז בחוזקה בידה של המתלוננת והכה בה באמצעות ידיו לעבר לחיה השמאלית. מעשה זה הותיר סימן כחול במרפק היד וסימן כחול בלחיה של המתלוננת. מתחם ענישה נקבע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה;

51. ת"פ (ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020) - הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מן המתלוננת ואיסור יצירת

קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בן חמישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד רכבי ענישה נוספים;

52. ת"פ (תל-אביב) 53281-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.2019) - הנאשם הורשע לפי הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם, איים הנאשם על המתלוננת. למחרת היום ובהמשך לוויכוח, דחף הנאשם בחוזקה את הדלת, המתלוננת נבהלה וסברה כי הנאשם עומד לתקוף אותה ומשכך החלה לצעוק והשליכה לעברו קופסת תפירה אשר פגעה בו. בתגובה סטר בפניה וגרם לה חבלה בדמות שריטה בפניה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה לצד צו של"צ ועד למאסר של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 72, אב ל-2 בנות, שהודה בפתח משפטו, שחשך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, בעל עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות ישנות, ששיתף פעולה בטיפול ומסר דגימות שתן נקיות משרידי סם, עונש של מאסר לתקופה בת 45 ימים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן.

53. ת.פ 15424-10-17 (ראשון לציון) מדינת ישראל נ' פרחי (13.1.2020) - הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתיה בשלושה כתבי אישום מתוקנים אשר ייחסו לה עבירות אלימות, איומים וניסיון גניבה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות. לזכותה של הנאשמת עמדו נסיבות חייה הקשות, מצבה הבריאותי העגום, מצבה הכלכלי, הודייתה במיוחס לה ונטילת אחריות בהזדמנות הראשונה. לחובה עמדו עברה הפלילי של הנאשמת, העובדה כי ביצעה העבירה מספר חודשים ספורים לאחר שניתן גזר דינה והוטל עליה מאסר על תנאי וכן שיתוף הפעולה החלקי עם שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית. בית המשפט גזר על הנאשמת 5 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשיים, ורכיבי ענישה נוספים;

54. ת.פ 48907-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני (1.1.2020) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו באיומים, היזק לרכוש במזיד ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג. באישום הראשון: הנאשם תקף את בת זוגו במהלך ויכוח ובהיותו תחת השפעת אלכוהול, בעט בגבה של המתלוננת, דחף אותה ואיים כי יהרוג אותה. המתלוננת צעקה לעזרה, הנאשם ניסה לתקוף אותה בכך שהושיט ידיו אל עבר צווארה, אך המתלוננת אחזה בידיו ומנעה ממנו לחנוק אותה בעוד ביתם מנסה להפריד. בהמשך, יצאה המתלוננת למרפסת הבית וסגרה את הדלת, הנאשם בעט בדלת וגרם לשבירתה, כתוצאה משבירת הדלת נחבלה המתלוננת ברגלה ונגרם לה חתך ברגל. באישום נוסף: תקף הנאשם את המתלוננת בכל שעלה על החזה עם ברכו, אחז בגרונה בעזרת ידיו כך שלא הצליחה לנשום מספר שניות. נקבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. בראשון בין מאסר מותנה ועד ל 16 חודשי מאסר בפועל ובשני קבע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט דחה את בקשת ההגנה להימנע מהרשעה וגזר על הנאשם אשר השתלב בהליך טיפולי חודש עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים.

55. ת.פ 61397-03-16 מדינת ישראל נ' פלוני (28.3.2017)-הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג ואיומים. הנאשם תקף את אשתו בכך שתפס אותה בידה, הושיבה על המיטה ונשך אותה בחוזקה בידה וגרם לה לכאבים עזים והותירה סימן נשיכה. המתלוננת ביקשה לעזוב את הדירה אך הנאשם רדף אחריה ומשך אותה בניסיון למנוע ממנה לעזוב ואיים עליה באומרו "שהיא משגעת אותו ואם היא תמשיך לבכות הוא יכול לעשות משהו יותר גרוע והוא לא ישתלט בעתיד על עצמו ועל המעשים שלו". נקבע מתחם ענישה בין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט חרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והשית על הנאשם מאסרים מותנים ורכיבי ענישה נוספים.

56. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם ביצע את העבירה בהיותו בן 18 ו-4 חודשים, כשלושה חודשים לאחר המעשים המתוארים בכתב האישום העיקרי. הנאשם פגע בחברתו לשעבר, הוא הגיע בשעת בוקר מוקדמת ונקש על החלון. לטובתו יש להניח כי לא ביקש להרע למתלוננת ורצה לשוחח עמה וכאשר ביקשה כי יניח לה לנפשה הוא עשה כרצונה והלך לכיוון ביתו. לחובתו יש לזקוף את העובדה כי הפר את התנאים המגבילים עליהם הורה קצין ממונה שעות בודדות קודם. השלב השני של האירוע מתרחש בחצר ביתו של הנאשם לאחר שהמתלוננת ביוזמתה מגיעה לשוחח עמו. לא מדובר באירוע מתוכנן, אלא שהנאשם מתוך התפרצות כעס רגעית, פעל באופן אלים ומבלי לשקול את השלכות מעשיו, דחף את המתלוננת ומשך בשיער ראשה. זו נאלצה לנשוך אותו בחזה בכדי להשתחרר מאחיזתו. למרבה המזל, לא נגרמו פגיעות בגופה של המתלוננת אלא שהנאשם הוא שנותר חבול. אך כידוע, הפגיעה במתלוננת אינה פיזית בלבד והנזקים הם גם רגשיים ולעיתים אף חמורים יותר.

57. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה בכתב האישום המצורף בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם במתחם

58. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) כדלקמן:

59. הנאשם יליד 2002 רווק, התגורר בדימונה, בן למשפחה נורמטיבית, אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז שלא טופלו.

60. הנאשם הודה במיוחס לו בשני כתבי האישום שאחד מהם תוקן לקולא, הודאה זו חסכה את עדויותיהם של המתלוננים והיה בה גם לחסוך בזמן ציבורי יקר ערך. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה וצער. הן מהדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן והן מדבריו האחרון, ניכר כי הנאשם הצליח לבחון את נסיבות התנהגותו הן כלפי השופט המכהן והן כלפי המתלוננת, והצליח להכיר בכך שפעל באופן אימפולסיבי ומחוסר בגרות מבלי להקדיש מחשבה לא לתוצאות מעשיו ולא להשלכות שלהם כמו גם לתחומים בהם נזקק לטיפול הן בתחום ההתמכרויות והן בתחום האלימות. כן הכיר הנאשם בפגיעה שהסבו מעשיו והביע אמפתיה לנפגעי העבירה וביקש להתנצל בפניהם. לאחר ששמעתי את דבריו האחרונים של הנאשם שיצאו מהלב, ובניגוד להתרשמות שירות המבחן, אני סבורה כי נטילת האחריות היא מלאה.

61. לחובתו של הנאשם עומדות 2 הרשעות קודמות (טעת/1). האחת מיום 25.11.2021 בגין עבירות חבלה חמורה כעברין מזוין, החזקת סכין ותקיפה סתם, בגינה נידון למאסר בפועל למשך 36 חודשים, בין יתר רכיבי הענישה. השנייה, מיום 29.11.21 בגין עבירות היזק לרכוש במזיד, החזקת סמים לצריכה עצמית, שבל"ר והפרעה לשוטר בגינה נידון לעונש מאסר מותנה ללא רכיב של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה והתחייבות. מדובר בשתי הרשעות סמוכות זו לזו ולא ברור כלל ועיקר מדוע לא צורפו שני התיקים בגינם נותן היום את הנאשם את הדין. הדעת נותנת כי לו היו מצורפים התיקים להרשעותיו הקודמות, הייתה לכך השפעה על עניין העונש אך לא בדמות תוספת של עונש מאסר ארוך כעתירת המאשימה.

62. כמו כן הבאתי בכלל חשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם וההתקדמות בהליך הטיפול. לא אחזור ואפרט את תסקיר שירות המבחן, בקצרה. מדובר בבחור צעיר בעל יכולות וכישורים, מגיל צעיר גילה בעיות התנהגות, קשיים

במסגרות לימודיות, קושי לקבל סמכות ומרות, יצר קשרים חברתיים בעייתיים וברקע שימוש בסמים.

63. הנאשם הסתבך פעמים רבות בפלילים והליווי והמענה שקיבל במסגרת בית המשפט לנוער לא הוביל לתוצאות המיוחלות וניסיונות לגייסו ולרתום אותו להליך טיפולי, לא צלחו. הנאשם התקשה לשתף פעולה, המשיך והסתבך עד שנעצר בגין אירוע אלימות חמור והוא נידון כאמור לעונש מאסר בן שלוש שנים אותו מרצה בכלא חרמון, ובימים אלו מסיים את השליש הראשון של תקופת המאסר. עם מאסרו הנאשם השתלב בהליכים טיפוליים רבים ואי אפשר שלא להתרשם מכברת הדרך שעבר, בפרט בהינתן נקודת הפתיחה ונתוני האישיים המורכבים.

64. הנאשם שוהה במחלקה טיפולית להתמכרויות צעירים, לקח חלק בקבוצת 12 צעדים, שומר על ניקיון מסמים ולקח חלק בקבוצת כישורי חיים ובגרות צעירה. במהלך מאסרו גם השלים 12 שנות לימוד, וגם סיים בהצלחה קורס תיקון מזגנים וקורס ניהול מחסן. בימים אלו נמצא הנאשם בשלבים הסופיים של ההליך הטיפולי בתחום ההתמכרויות ועתיד להשתתף בהמשך בטיפול בתחום האלימות במשפחה והומלץ על שילובו בסבב חופשות. לאורך התקופה לא נרשמו לחובתו בעיות משמעת, הוא מתפקד בצורה טובה וממלא תפקידים בוועדת המחלקה. גורמי הטיפול ברשויות שב"ס תמימי דעים באשר ליכולותיו האישיות של הנאשם כמו גם ביחס למוטיבציה הגבוהה שמפגין ויכולתו להירתם ולהיתרם מהליכים טיפוליים. ניכר כי תקופת המאסר היוותה גורם מטלטל, מפכח ומבגר והנאשם ידע לנצל לטובה את המשאבים שהעמידו לרשותו רשויות שב"ס להפיק ולגייס את היכולות והכוחות שלו לצורך צמיחה ושינוי מצבו. על כל אלו אין אלה לברך.

65. צודק בא כוח הנאשם כי ישנם קווי דמיון לשלבים השונים במסגרת קהילה טיפולית, אבל גם ישנם ההבדלים רבים ומהותיים. עיקרם, בעצם הבחירה להימצא במסגרת הקהילה, הרצון לעבור שינוי תוך הבנה וקבלה של הכללים והחוקים במסגרת זו. כמו כן, ההליך בקהילה מותאם לשלבים שונים, והחשוב בהם הוא ההשתלבות בחברה בהדרגה ויישום הכלים שנרכשו בזמן הטיפול תוך ליווי והכוונה ומתוך ההבנה כי החיים היומיומיים מלאים באתגרים ובהתמודדויות.

66. שמעתי במהלך הטיעון לעונש את הנאשם והוריו, התרשמתי מרצונם של ההורים לסייע להחזיר את הנאשם לדרך הישר כמו גם מהמוטיבציה והרצון של הנאשם לערוך שינוי בהתנהלותו, צעד אחר צעד, יום ביומו, מתוך ההבנה והכרה כי גם בהמשך צפויים קשיים וטרם בשלה העת להציב מטרות ויעדים ליום שאחרי. התרשמתי כי ההליך הטיפולי בו החל הנאשם הוא אינטנסיבי, מפרך, כזה אשר נותן מקום רב לתקווה ואופטימיות באשר לעתידו של הנאשם, אך ההליך הטיפולי נמצא בעיצומו, גם אליבא הנאשם והדרך העומדת בפניו עוד ארוכה ומפותלת.

67. בהקשר זה, מקובלת עליי הערכת שירות המבחן לפיה התמדה ארוכת טווח בהליך טיפולי משמעותי ומעמיק ינתן מענה לצרכיו של הנאשם ויאפשר לו לבחון באופן מעמיק את דפוסי התנהלותו והכשלים שבאו לידי ביטוי בעבירותיו ומנגד יחדד את גבולות החוק, ויכול לסייע לנאשם לרכוש כלים לוויסות והתנהגות אדפטיבית.

68. בהינתן המקובץ מצאתי כי לא מדובר במקרה המצדיק סטייה ממתחם הענישה אלא שיהיה בשיקולים אלו להשליך הן על מיקומו של הנאשם בגדרי המתחם והן בחפיפה בין העונשים. כמו כן הם ישפיעו על הקביעה באשר לאופן נשיאת המאסר שיוטל על הנאשם. וקביעה זו כידוע נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט. השיקולים שהותוו בפסיקה ידועים ומוכרים, ובהם קיומה של זיקה בין העבירות בהן הורשע הנאשם לבין העבירות בגין נידון לעונש המאסר, מהות העבירות וחומרתן, מידת הפגיעה שיצרו מעשיו של הנאשם וכן שיקולי גמול והתרעה (ראו: ע"פ 7786/21 אליאור אזמה ואחרים נ' מדינת ישראל (14.7.2022); ע"פ 38597/17 שמואל אביעד נ' מדינת ישראל (10.2.2020); ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.2015)).

69. בנסיבות העניין מצאתי כי היעדרות לבקשת ההגנה לפיה העונשים ירוצו בחופף תוביל לפער ניכר בין חומרת העבירות שנעברו לבין העונש שירוצה בגין בפועל. חפיפה מלאה של עונשי המאסר משמעה כי הנאשם לא ייענש בגין מעשיו מושא ההליכים שבפניי וזאת בניגוד למדיניות הענישה הנוהגת. תוצאה זו חוטאת לעיקרון ההלימה וגם מייצרת תמריץ שלילי לעבריין שהורשע לבצע עבירות דומות בזמנים סמוכים, תוך ידיעה שאין הוא צפוי להיענש בגין - ובכך נפגע גם עקרון הגמול וההרתעה. לצד זאת יש גם להביא בחשבון שיקולי שיקום והמאמצים אותם עורך הנאשם לשינוי מצבו, כמו גם הרצון לעודד אותו להמשיך ולצעוד בדרך חיובית זו.

תוצאה :

70. לנוכח האמור ובאיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם לבין הנסיבות העומדות לחובתו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בגין כל אחד מהתיקים אשר ירוצו בחופף זה לזה.

ב. עונש המאסר שהושת בתיק זה ירוצה במצטבר ובחופף לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום, כך שהתוספת לעונש המאסר תהיה בת 45 ימים.

ג. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם עבירות של הפרת הוראה חוקית וכן עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ג, 05 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.